

Grupa wiekowa 5-latki „Stokrotki”

Propozycje zajęć dla dzieci w dniach: 04-08.05.2020 „Moja miejscowość, mój region”

Dzień pierwszy: 04.05.2020

Cele:

- rozwijanie mowy,
- wskazywanie różnic między miastem a wsią,
- obserwowanie zmian, jakie zaszły w najbliższej okolicy,
- poznawanie nazw pobliskich ulic,

1. Słuchanie wiersza Małgorzaty Strękowskiej - Zaremby „Małe miasteczko”

W małym miasteczku nie ma wieżowców,
schodów ruchomych ni zoo,
lecz drzew tu więcej, kwiatów i ptaków,
które śpiewają wesoło.

Dokoła rynku stoi rząd domów
w siedmiu kolorach tęczy;
ruch jest nieduży, spokojnie, miło,
czasami pszczoła zabrzęczy.

Czyste powietrze pachnie zielenią,
na niebie świeci słoneczko,
wszędzie jest blisko, ludzie się znają,
dbają o swoje miasteczko.

Rozmowa na temat wiersza. Rodzic pyta:

–Jak wygląda małe miasteczko?

–Jakie są plusy mieszkania w małym miasteczku?

Wskazywanie różnic między miasteczkiem (wsią), a dużym miastem.

2. Spacer z rodzicem po swojej miejscowości, osiedlu. Wskazywanie różnic pomiędzy budynkami (stare - nowe, wysokie - niskie, wielorodzinne - jednorodzinne). Nazywanie ulic, przypominanie swojego adresu.

Zadaniem dzieci na spacerze jest:

- oglądanie i porównywanie budynków mieszkalnych,
- zwracanie uwagi na budownictwo jedno- i wielorodzinne,
- zachęcanie do obserwacji zmian jakie zaszły w najbliższej okolicy,
- poznawanie nazw mijanych ulic,
- przestrzeganie zasad bezpieczeństwa i przepisów ruchu drogowego.

Dzień drugi: 05.05.2020 r.

Cele:

- rozwijanie umiejętności dodawania i odejmowania w zakresie 10,
- rozwijanie sprawności fizycznej,

Pomoce do zajęć gimnastycznych: dwie plastikowe butelki

3.Ćwiczenia gimnastyczne:

- Zabawa orientacyjno-porządkowa „Posłuszne butelki”. Dzieci poruszają się swobodnie po sali, trzymając butelki w ręce. Na sygnał rodzica zatrzymują się i

manipulują butelkami: podają je sobie z jednej ręki do drugiej, z przodu, za plecami, pod kolanami; podrzucają i łapią.

- Ćwiczenie mięśni brzucha „Jak najdalej w przód”. Dzieci w siadzie prostym, butelki trzymają w obu rękach. Wykonują skłon tułowia w przód, sięgając rękami jak najdalej w kierunku stóp (kolana proste).

- Skręty „Na prawo, na lewo”. Dzieci w siadzie skrzyżnym, trzymają butelki na głowach, przytrzymując je rękami, łokcie mają na zewnątrz. Wykonują skręty tułowia w prawo i w lewo; co pewien czas wykonują kilka rzutów i chwytów butelkami.

- Skrętoskłony „Witamy stopy”. Dzieci w siadzie rozkrocznym, butelki trzymają oburącz w górze; wykonują skrętoskłon do lewej stopy – przywitanie jej (podczas ćwiczenia dzieci starają się nie zginać kolan, butelki trzymają obiema rękami).

- Ćwiczenie mięśni grzbietu „Oglądamy butelki”. Dzieci leżą na brzuchu, trzymają butelki w obu rękach przed twarzą. Unoszą głowę, prostują ręce; oglądają butelki, wytrzymują przez chwilę. Potem powrót do leżenia – odpoczynek.

- Ćwiczenie mięśni brzucha „Spotkanie”. Dzieci leżą na plecach, trzymają butelki w obu rękach wyciągniętych za głowę. Jednocześnie wznoszą obie ręce i nogi – dążą do spotkania nóg z butelkami; potem powracają do pozycji wyjściowej.

- Ćwiczenie mięśni grzbietu i brzucha „Z nóg do rąk”. Dzieci leżą na plecach, butelki trzymają pomiędzy stopami. Przekazują butelki do rąk za głowę i powracają do siadu. Ponownie wkładają butelki pomiędzy stopy i od nowa wykonują ćwiczenie.

- Bieg” Postaw butelki”. Dzieci biegają z butelkami w różnych kierunkach. Podczas sygnału rodzica stawiają butelkę na podłodze tak, aby się nie przewróciła. Ćwiczenia przeciw płaskostopiu „Sprytnie stopy”. Dzieci w siadzie prostym podpartym, butelkę mają pomiędzy stopami (pionowo). Krążą obunóż w prawo i w lewo. –Wałkują butelkę raz jedną, raz drugą stopą.

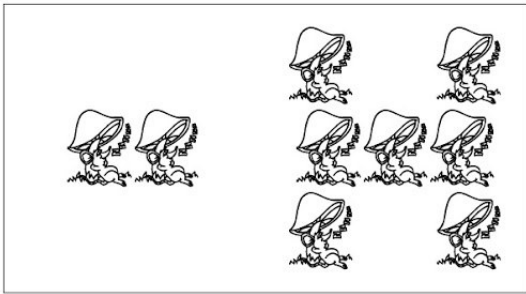
- W siadzie podpartym – chwytają stopami butelki i podnoszą je do góry.

- Zabawa rytmiczna „Zgodnie z rytmem”. Dzieci spacerują po sali w różnych kierunkach. Na sygnał zatrzymują się, słuchają rytmu wystukanego przez rodzica, starając się go zapamiętać, a następnie wystukują ten rytm, uderzając butelkami o podłogę.

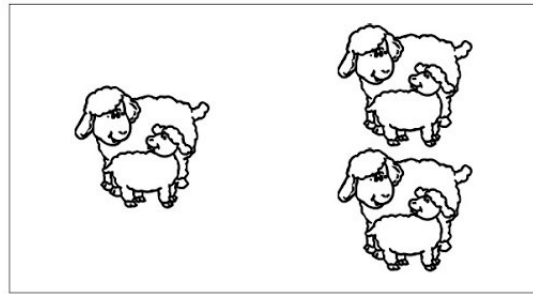
- Zabawa uspokajająca „Marsz”. Dzieci maszerują po obwodzie koła; odkładają butelki na wyznaczone miejsce.

4. Dodawanie i odejmowanie w zakresie 10 (można wykorzystać do liczenia: patyczki, guziki, kostki do gry, sztucce, itp.)

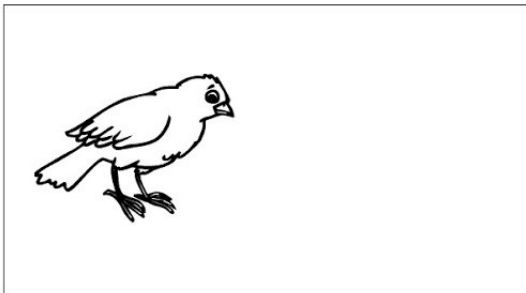
Propozycje zadań na dodawanie i odejmowanie dla dzieci:

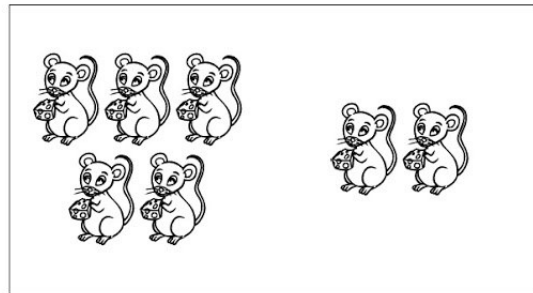
$$2 + 7 = \underline{\quad}$$

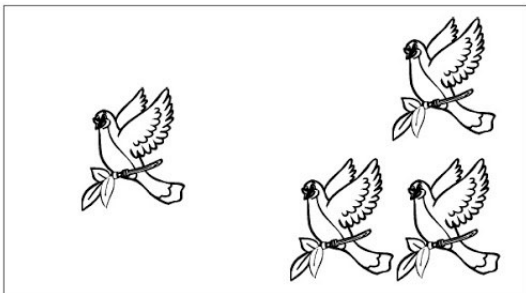
$$2 + 4 = \underline{\quad}$$

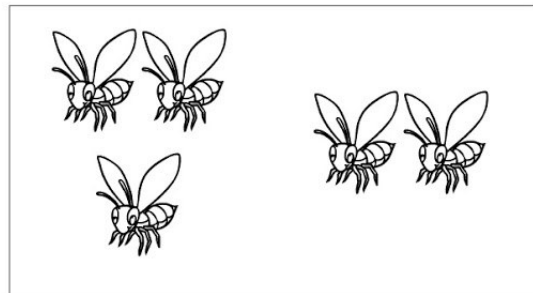
$$1 + 0 = \underline{\quad}$$

$$5 + 2 = \underline{\quad}$$

$$1 + 3 = \underline{\quad}$$

$$3 + 2 = \underline{\quad}$$

5

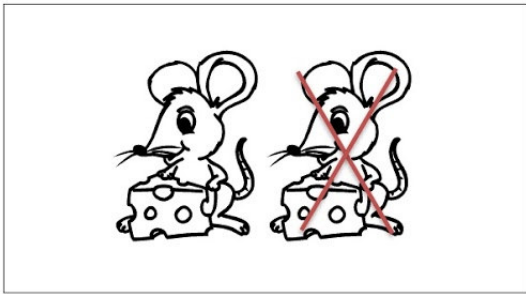
7

9

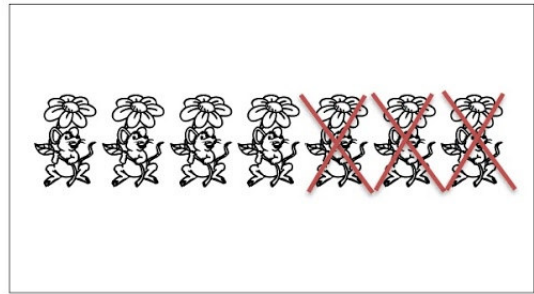
4

6

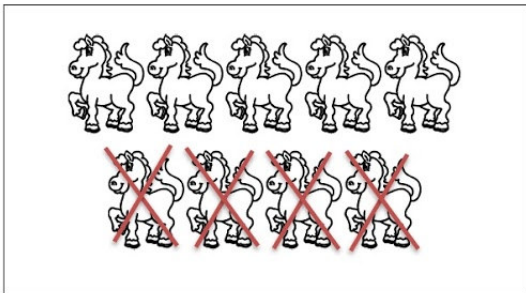
1

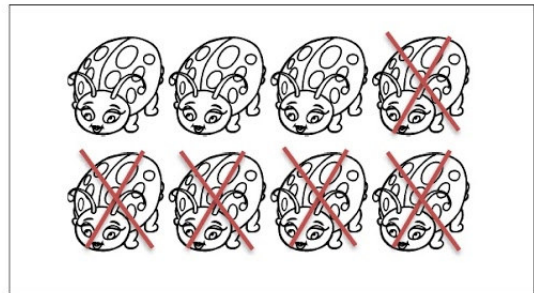
$$2 - 1 = \underline{\quad}$$

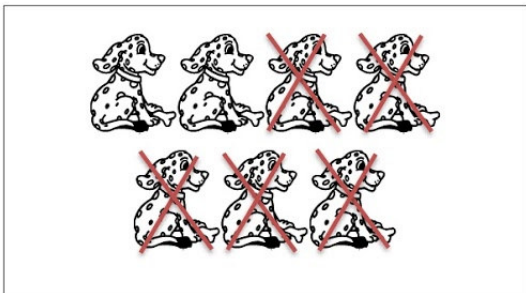
$$7 - 3 = \underline{\quad}$$

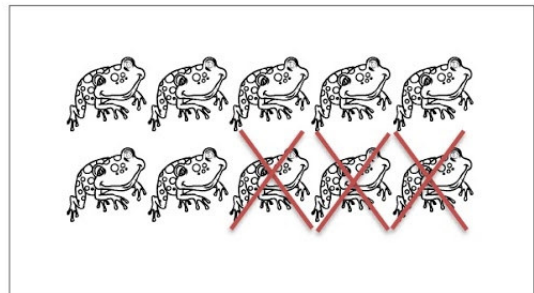
$$9 - 4 = \underline{\quad}$$

$$8 - 5 = \underline{\quad}$$

$$7 - 5 = \underline{\quad}$$

$$10 - 3 = \underline{\quad}$$

5

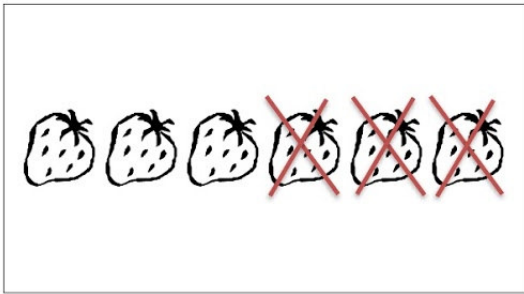
1

7

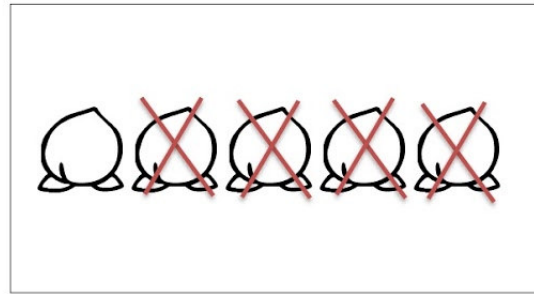
3

2

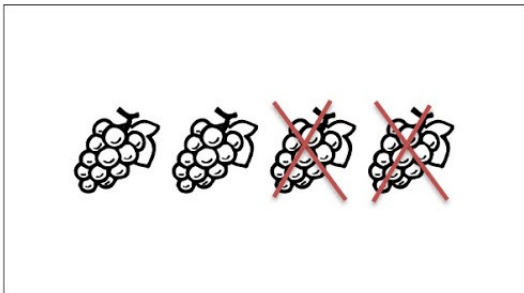
4

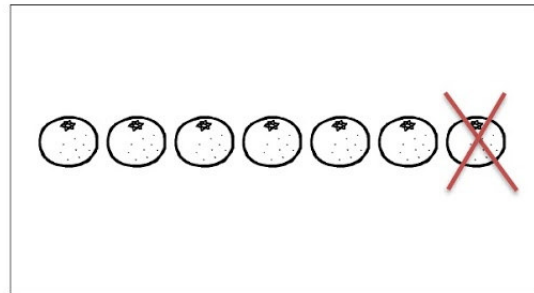
$$6 - 3 = \underline{\quad}$$

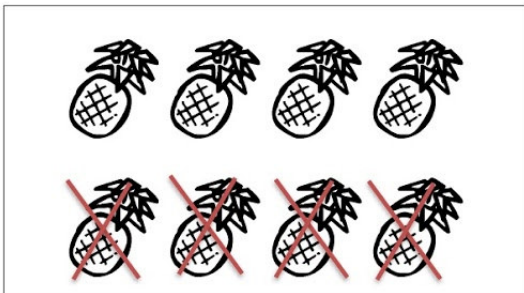
$$5 - 4 = \underline{\quad}$$

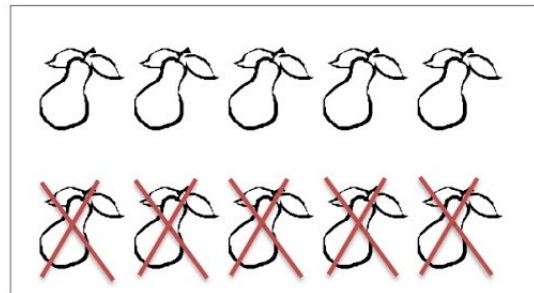
$$4 - 2 = \underline{\quad}$$

$$7 - 1 = \underline{\quad}$$

$$8 - 4 = \underline{\quad}$$

$$10 - 5 = \underline{\quad}$$

5

6

3

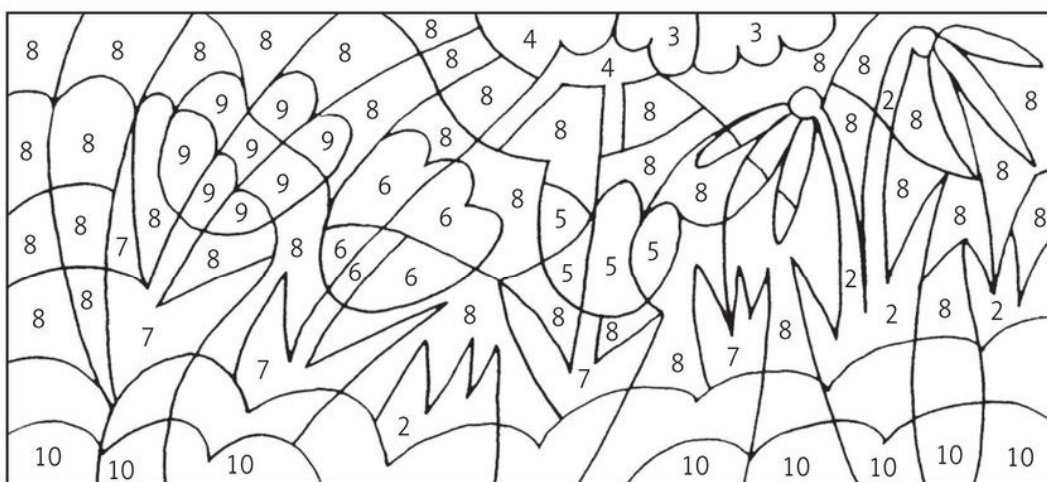
2

4

1

Zadanie 1. Ustal wyniki i pokoloruj rysunek.

$$\begin{array}{lll} 2+1= \square & 3+1= \square & 3+2= \square \\ 6+0= \square & 5+3= \square & 8+2= \square \\ 4+3= \square & 1+1= \square & 6+3= \square \end{array}$$

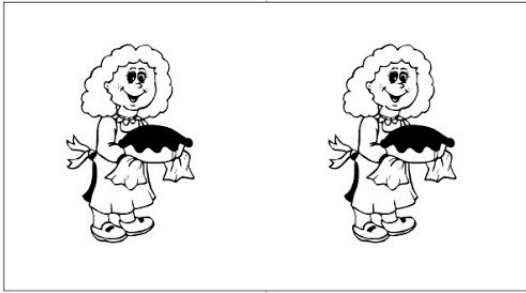

Zadanie 2.

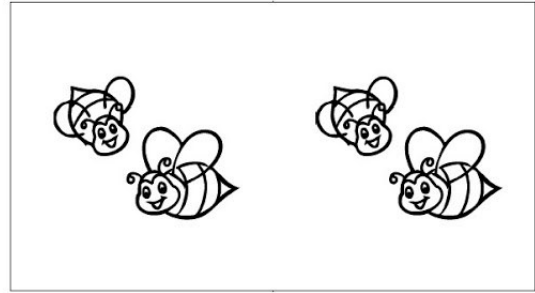
Mama Eli dostała od taty
5 kwiatków, a od Eli 1 kwiatek.
Ile razem kwiatków dostała mama?

Odp. Mama dostała kwiatków.

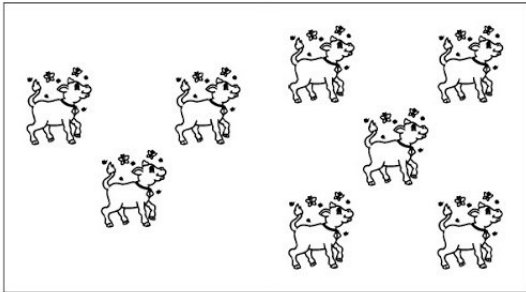

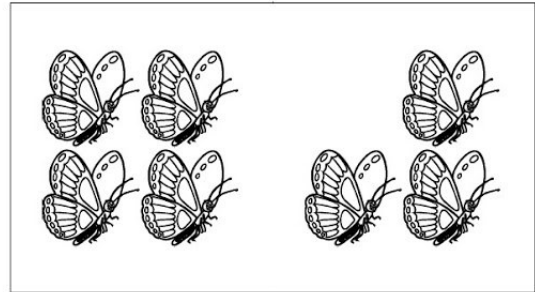
$$1 + 1 = \underline{\quad}$$

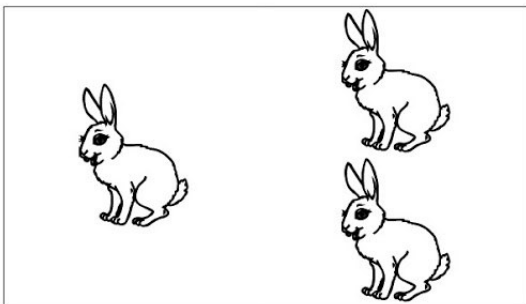
$$2 + 2 = \underline{\quad}$$

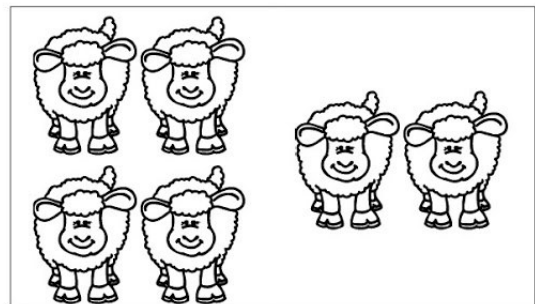
$$3 + 5 = \underline{\quad}$$

$$4 + 3 = \underline{\quad}$$

$$1 + 2 = \underline{\quad}$$

$$4 + 2 = \underline{\quad}$$

2

7

3

8

6

4

Dzień trzeci: 06.05.2020 r.

Cele:

- kształtowanie poczucia rytmu,
- rozwijanie umiejętności wokalnych,
- rozwijanie sprawności manualnej,
- zapoznanie z herbem swojej miejscowości,

5. Nauka piosenki pt.: „ Jestem Polakiem”

(youtube „Niezwykłe Lekcje Rytmiki” – Jestem Polakiem)

Ref: Jesteśmy Polką i Polakiem

Dziewczynką fajną i chłopakiem

Kochamy Polskę z całych sił

Chcemy byś również kochał ją i ty

I ty

1.Ciuchcia na dworcu czeka

Dziś wszystkie dzieci pojadą nią by poznać kraj

Ciuchcia pomknie daleko

I przygód wiele na pewno w drodze spotka nas

Ref: Jesteśmy Polką i Polakiem

Dziewczynką fajną i chłopakiem

Kochamy Polskę z całych sił

Chcemy byś również kochał ją i ty

I ty

2.Pierwsze jest Zakopane

Miejsce wspaniałe

Gdzie góry i górale są,

Kraków to miasto stare

W nim piękny Wawel

Obok Wawelu mieszkał smok

Ref: Jesteśmy Polką i Polakiem

Dziewczynką fajną i chłopakiem

Kochamy Polskę z całych sił
Chcemy byś również kochał ją i ty
I ty

3. Teraz to już Warszawa

To ważna sprawa

Bo tu stolica Polski jest

Wisła, Pałac Kultury, Królewski Zamek

I wiele innych, pięknych miejsc

Ref: Jesteśmy Polką i Polakiem

Dziewczynką fajną i chłopakiem

Kochamy Polskę z całych sił

Chcemy byś również kochał ją i ty

I ty

4. Toruń z daleka pachnie

Bo słodki zapach pierników kusi mocno nas

Podróż skończymy w Gdańsku

Stąd szarym morzem można wyruszyć dalej w świat

Ref: Jesteśmy Polką i Polakiem

Dziewczynką fajną i chłopakiem

Kochamy Polskę z całych sił

Chcemy byś również kochał ją i ty

I ty

6. Praca plastyczna pt.: „Herb Gryfowa” (prośba do rodziców o skopiowanie lub odrysowanie herbu Gryfowa). Dzieci mogą go pokolorować, wykleić kolorową wycinanką, bibułą (sposób ozdabiania dowolny).

Dzień czwarty: 07.05.2020 r.

Cele:

- przygotowanie kącika regionalnego,
- zapoznanie z legendami charakterystycznymi dla danej miejscowości,
- kształcenie umiejętności uważnego słuchania,
- kształcenie poczucia estetyki przy projektowaniu i ozdabianiu albumu,

7. Słuchanie przez dzieci legend związanych tematycznie z Gryfowem (czytanych przez rodziców).

Pierścień zaręczynowy.

Pewnego pięknego letniego dnia 1656 r. właściciel zamku Gryf, Christoph Leopold Schaffgotsch, udał się ze swą niedawno poślubioną małżonką na Kruczą Górę znajdującą się na północ od zamku. Miała ona stamtąd podziwiać piękną panoramę okolicy i rozległe włości swojego małżonka. Pobyt na wzgórzu przedłużał się. Kiedy oboje państwo zamierzali już wracać do zamku, Christoph Leopold zauważył, że zgubił noszony na palcu pierścień zaręczynowy. Poszukiwania drogocennej pamiątki były daremne. Szczególnie małżonka Christopha Leopolda Schaffgotscha była dotknięta stratą. Jej troska stała się jeszcze większa, kiedy miejscowa wieszczka, „Stara Hanna”, do której udano się po pomoc, stwierdziła: „Jeśli pierścień się nie odnajdzie, ród Schaffgotschów wkrótce wymrze.” Kiedy minął rok młodzi małżonkowie, kierowani być może nadzieją, znów udali się na Kruczą Górę. Na wierzchołku rozłożono duży dywan a Państwo spoczęli na nim aby spożyć posiłek. Wtem, zwabiona pewnie zapachami, przemknęła opodal mała myszka. Skryta za kępą trawy ciekawie przyglądała się przybyszom. Nagle w jej kierunku skoczył służący i zręcznym ruchem złapał stworzonko. Ale młodą panią zdjęła litość i kazała mu puścić ją wolno: „Wypuść ją! Kto wie, może przyniesie nam to szczęście?” Myszka czym prędzej skorzystała z okazji i szybko czmychnęła w zarośla. Po spożyciu posiłku wszyscy ponieśli się i zaczęli zbierać się w drogę powrotną. W pewnej chwili młoda pani ku swemu zdziwieniu znów zauważyła wypuszczoną niedawno myszkę. Ku wielkiej jej radości dostrzegła w pyszczku zwierzątka zgubiony przez jej małżonka przed rokiem pierścień zaręczynowy. Myszka położyła pierścień przed zaskoczoną panią i ponownie znikła wśród zarośli. Wielka radość i poczucie ulgi zapanowało w sercach młodych małżonków a na pamiątkę tego zdarzenia Christoph Leopold Schaffgotsch wznosił w miejscu tak osobliwego znalezienia pierścienia kaplicę ku czci swego patrona.

Legenda o Gryfie.

Nieopodal wsi Kotlina za dawnych czasów, na górze, która dziś nosi nazwę Kocioł (niem. Kessel) i osiąga wysokość 721 m stał zamek rycerza Hermanna von Kessel. Kiedy pewnego razu udał się on na wojnę z Maurami, jego zamek zajęty został przez pewnego rycerza-rabusia. Ten obrabował go i zniszczył. Z napadu ocalał syn rycerza, mały Gottschalk. Uratował go wierny służący wyprowadzając z zamku przez tajemne przejście. Zaprowadził go do pobożnego pustelnika Wolfganga, który w górskim odludziu koło dzisiejszej wsi Przecznica wznosił pustelnię i kaplicę. Tam pewnego razu młody Gottschalk poznał Erlindę, jedyną córkę rycerza Kunza von Kahlenberg i pokochał ją. Ale

jak on, biedny i nie okryty sławą, mógł marzyć o poślubieniu pięknej Erlindy? Aby skłonić ojca ukochanej do zgody na ślub nie wystarczała odwaga i szlachetność serca.

Pewnego dnia gruchnęła po okolicy straszliwa wieść. W pobliskie góry przybył bowiem okropny potwór, pół orzeł, pół lew o wielkich, błoniastych skrzydłach i wybudował gniazdo na wielkim dębie. Strach i groza padły na mieszkańców okolicy, bowiem gryf, tak zwano tego potwora, pustoszył nie tylko pola ale napadał także na bydło i owce. Zdarzało się, że porywał także dzieci. Gryf nie miał on jeszcze potomstwa. Co będzie kiedy pojawi się jego przychówek?

W chwili wielkiego zagrożenia dla kraju książę śląski zwrócił się z apelem do jego mieszkańców: Kto zdoła pokonać gryfa i jego potomstwo, ten zostanie nagrodzony jak na księcia przystało. Słyszając to Gottschalk z Kotliny natychmiast postanowił stanąć do walki i zdobyć nagrodę a z nią także ukochaną Erlindę. Ukrył się w pobliżu dębu, na którym znajdowało się gniazdo gryfa i wyczekiwał kiedy potwór opuści gniazdo. Kiedy to nastąpiło wdrapał się na drzewo i podpalił siedzibę gryfa. Znajdujące się w gnieździe młode udusiły się w kłębach dymu i spłonęły. Widząc z daleka co się dzieje gryf lotem błyskawicy rzucił się w kierunku gniazda aby stłumić płomienie wielkimi skrzydłami. Machając nimi rozniecił jednak jeszcze większy płomień i poparzony spadł na ziemię. Tutaj czekał na niego Gottschalk, któremu pokonanie ciężko zranionej i osłabionej bestii nie sprawiło już większej trudności. Książę dotrzymał słowa i ofiarował dzielnemu młodzieńcowi rozległe włości nad Kwisą, od gór aż po Gryfów Śl., zaś jako dziedziczną siedzibę dla młodej pary książęcy zamek, nazwany od tej pory Gryfem oraz nadał mu miano Gottschalk z Gryfa.

Skarb młynarza.

Czarne psy z błyszczącymi ślepiami i wielkimi jęzorami czujnie pilnują skarbu młynarza, który ukryty jest w jednym ze wzgórz koło Krzewia Wlk. Skały, które znajdują się na zachodnim zboczu wzniesienia określają miejsce, gdzie on spoczywa. Nie jest łatwo go zdobyć. Tylko ten, kto urodził się w niedzielę może go wydobyć, jeśli dokładnie będzie się o to starał obserwując tajemne znaki w czasie nocy Walpurgi .

Pewnego razu pewna biedna dziewczyna z Krzewia Wielkiego urodzona w niedzielę, wracała w pierwszą noc majową z odwiedzin w Gryfowie Śl. do domu. Dotarwszy w pobliże wzgórza zobaczyła nagle nad nim wielobarwne światło. Zaczekawiona podeszła więc bliżej i znalazła strzeżone przez psy otwarte wejście do skał a w małym pomieszczeniu młynarza, który oglądał i liczył swoje skarby. Leżały przed nim drogocenne klejnoty, wspaniałe perły z Kwisy i stosy złotych monet. Zaskoczona i oślepiona blaskiem kosztowności stała dziewczyna jak osłupiała. Przewrzenie spowodowane nieoczekiwanym widokiem nie minęło, kiedy młynarz zwrócił się do niej przyjaźnie: „Dobrze tu trafiłaś. Daję ci tu oto sto sztuk złota. Użyj ich na swoje wiano! Zmów za mnie Ojciec nasz. Za sto lat znów będzie można mnie tu znaleźć.” Dogłębnie poruszona uciekła stamtąd i opowiedziała w domu co się jej przytrafiło. Nazajutrz obejrzano dokładnie skały ale niczego nie znaleziono.

Czarna Dama.

Pałac w Wieży koło Gryfowa Śl. był bardzo stary. Już w czasach, kiedy mieszkańcy małej wioski Wieża wymarli na zarazę, spoglądał on dumnie ze stromej, skalistej krawędzi doliny Kwisy na dolinę rzeki. W owym czasie zamek był w posiadaniu rycerza, którego żony, ze względu na jej zatwardziałość serca, chciwość i skąpstwo, bano się w całej okolicy. Pomimo jej wielkiego bogactwa biedni i chorzy nie znajdowali u niej pociechy ani pomocy i wielu proszących było przepędzanych bezlitośnie z zamku.

Tak obciążona winami władczyni pałacu nie mogła oczywiście po swej śmierci znaleźć łaski przed tronem Wiecznego Sędziego. Została ona skazana na tak długie, nieustanne błaganie się na miejscu swej bezduszności aż jej skarby po sztuce złota rozda biednym i potrzebującym pomocy.

Pojawia się więc ona w pałacu i jego otoczeniu jako wysoka i czarno spowita postać. W dłoni dzierży drąg, na którym zawieszony jest srebrny dzwoneczek. Jeśli kogoś spotka, wzdychając przekazuje mu sztukę złota. Zaraz potem znów znika. Często jej pojawienie się w pałacu związane jest z pobrzękiwaniem łańcuchów i brzękiem monet. Pewna biedna tkaczka z Giebułtowa była ze swym towarem na targu przędzą w Gryfowie Śląskim i zamierzała wrócić do domu drogą łączącą obie miejscowości. Noc już zapadła, kiedy przechodziła obok bramy majątku. Nagle usłyszała dźwięk dzwoneczka i kiedy spojrzała w kierunku skąd dobiegał, dostrzegła wysoką, czarną postać zjawy, która skinęła do niej prosząco. Skrępowana strachem zastygła tkaczka w bezruchu i nie mogła wydobyć słowa. Wtedy „Czarna Dama” przybliżyła się do niej, położyła jej sztukę złota w koszyku i znikła w ciemnościach nocy. Cicho pobrzmiwał jeszcze dzwoneczek na drodze tkaczki, która nadal stała w bezruchu cała drżąc i dygocząc. Potem jednak wróciła do Gryfowa Śl. i opowiedziała, co się jej przytrafiło. Nikt by jej jednak nie uwierzył, gdyby błyszcząca sztuka złota nie potwierdzała jej opowieści.

8. Wykonanie albumu swojej miejscowości. Dzieci mogą do tego wykorzystać gotowe zdjęcia, ilustracje, widokówki lub samemu (bądź przy pomocy rodzica) narysować zabytki (charakterystyczne budowle) Gryfowa.

Dzień piąty: 08.05.2020 r.

Cele:

- kształtowanie poczucia przynależności narodowej,
- rozwijanie mowy,
- rozwijanie sprawności fizycznej,

9. Nauka wiersza Ewy Stadtmüller „Kim jesteś”?

- Słuchanie wiersza:

Czy wiesz, kim jesteś?

– To oczywiste!

Co ci jest bliskie?

– Znaki ojczyste.

Ojczyste barwy – białe – czerwone.

Ojczyste godło – orzeł w koronie.

Ojczyste w hymnie – mazurka dźwięki,

no i stolica – miasto syrenki.

I jeszcze Wisła

co sobie płynie:

raz na wyżynie,

raz na równinie,

i mija miasta

prześliczne takie...

– Już wiesz, kim jesteś?

– Jestem Polakiem!

• Rozmowa na temat wiersza.

Rodzic pyta:

– Co jest bliskie osobie z wiersza?

– Jakie znaki ojczyste?

– Co jest jeszcze bliskie?

– Kim jest osoba z wiersza?

- A Ty, kim jesteś?

- Wskazywanie wśród obrazków różnych flag – flagi Polski.

- Powtórna recytacja wiersza.

10. Ćwiczenia gimnastyczne na wesoło:

Ręce w dół, ręce w górę,

Rysujemy koło duże,

Skok do góry, ręce w bok,

Teraz w przód zrób jeden krok,

Skok do tyłu, skok na jednej nodze,

Teraz usiądź na podłodze.

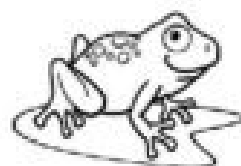
Krocz jak bocian,
wysoko podnosząc
kolana.

Biegaj machając
rękami jak jaskółka
skrzydłami.

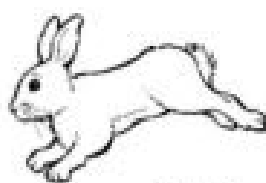
Zrób 10 małych
skoków jak żabka.

Chodź na palcach jak
padający deszczyk.

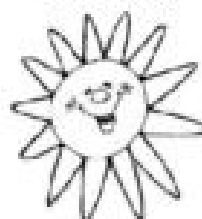

Zrób 10 dużych
skoków jak zajączek.

eladziwko.com

Zrób 10 pajacyków
wesołych jak
słoneczko.

Zerwij na niby 10
tulipanów.

Udawaj, że łapiesz
motylka.

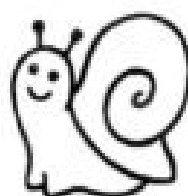
Biegaj machając
rękami, na kłaśnięcie
zakręć kuperkiem.

Pętaj jak gąsieniczka
wśród trawy.

Czołgaj się jak ślimak
po podłodze.

Chodź na rączkach
i nóżkach jak pajak.

